

# Listy

## z Rokycan

### 12/2012

**Aktuální hesla:**

*Lidé dělný probud' se, a poznej sílu tvojí, pakli tvoje paže chce, všechny stroje stojí!*

*Ne prosit, ne žebrot, jen zápasit zdárně, za práva a svobodu neválet se špatně!*

(stará dělnická hesla z poč. 20. století)

Měsíčník OV KSČM Rokycany. Ročník 16.

Na webu lze „Listy“ otevřít na internetové adrese:

<http://rokycany.kscm.cz>,

dále na <http://www.mevksmpb.estranky.cz/>

## Zamyšlení koncem roku 2012

Úvodem

bych rád poděkoval všem členům strany za práci v končícím roce 2012. Děkuji také všem našim voličům. Pro většinu členů není jednoduché pracovat v základních organizacích KSČM, případně aktivně pomáhat ve volební agita-

ci nebo při obhajobě ideálu komunismu. Věk, zdravotní problémy a často i psychické vyčerpání po 23 letech žití v obnoveném kapitalismu nás značně limituje.

Úspěch ve volbách nebyl náš cíl, ale prostředek k naplňování našeho programu. Zejména omezení korupce je předpokladem morálního obnovení našeho života, ale také předpokladem zdravějšího ekonomického rozvoje. O to větší zásluhu mají ti, kteří ještě mohou pracovat a pracují jak ve stranických funkcích, tak v zastupitelských orgánech.

Zamyšlení bych rozdělil na tři části: volební, morální a ekonomické.

V našem kraji roste hlavně počet cizinců. Ve srovnání s předešlým sčítáním občanů se k české národnosti přihlásilo o 124.100 lidí méně. K romské národnosti se v roce 2011 hlásilo pouze 212 osob, klesá počet věřících a naopak se zvedá počet občanů se středoškolským a vysokoškolským vzděláním. Také tato fakta mají vliv na konečný výsledek voleb. Naše strana posílila v krajských volbách zejména proto, že část pravicových voličů nevolila a někteří pod dojmem neutěšené situace volili i levice nebo přímo KSČM. Výsledek, to je



21,75 % pro KSČM v kraji, nám přineslo nárůst o tři mandáty oproti předchozímu období. Při povolebních jednáních se zúročila předchozí čtyřletá podpora ČSSD a velká shodnost krajských volebních programů. Koaliční dohoda, personálně podtržená ziskem jedné náměstkyně hejtmána, člena rady a uvolněného předsedy nového výboru pro zadávání veřejných zakázek, nám dává možnost více se v kraji zviditelnit, více oslovovat občany a více se podílet na řízení kraje.

Náš vstup do rady kraje musí přinést zvýšení transparentnosti práce krajského zastupitelstva. Musíme si také uvědomit, že nová volební kampaň se zahajuje hned po vyhlášení volebních výsledků. Proto naši zastupitelé musí co nejlépe plnit své poslání v duchu našeho volebního programu a v žádném případě se nesmí zpronevěřit čestnému vykonávání svého mandátu.

Morální závazek našich zastupitelů je jednoznačný. Nejen slušnost v politice, korektnost v jednání, ale zejména neúplatnost, vstřícnost potřebám občanů. Bohužel žijeme v zemi, kde na prvním místě má podporu primitivní antikomunismus, kde působí prohaná masová média, ztráta historické paměti a to zejména ve školách. Na druhé straně bezuzdná dravost a asociálnost podnikatelské sféry, korupční zatížení všech oblastí života a ztráta politické kultury. To způsobuje nechut' občanů účastnit se voleb a ztrátu důvěry v politické strany. To však není nejvíce nebezpečné pro strany, ale zejména pro občany. Snaha některých skupin dostat se do politiky na základě jakoby „nestranickosti“ znamená, že občan nebude mít žádnou kontrolu a žádné informace o osobnostech, které budou usilovat o vstup do politiky. Proto tlak na postupné omezování korupce, snaha o slušnost, jednání o potřebách občanů musí být úkolem našich krajských zastupitelů. Jako morální závazek cítíme i povinnost získávat důvěru občanů, mobilizovat je k veřejné aktivitě, protože bez občanů a jejich zájmu, nemůže vzkvétat ani náš kraj.

V ekonomické oblasti má kraj poměrně omezené možnosti. Hlavním zdrojem financí je rozpočtové určení daní (RUD). Kromě větší části prostředků, které kraj jen administrativně přerozděluje, je pro rok 2013 na ostatní činnost kraje rozpočtováno 4 miliardy 759 milionů 903 tisíc Kč příjmů a 4,967.903 tis. Kč výdajů. Nejen rozpočtované prostředky, ale i další zdroje, jsou závislé na celkové ekonomické situaci země. Také na tom, zda se omezí rozkrádání veřejných peněz v centru, a tam, po vítězství levice v převážné části krajů, nebude ruka štedrá. Ale nejde jen o šetření. Je nutné v kraji rozumně investovat do nejdůležitějších projektů. Je také nutné podporovat domácí průmysl a zemědělství a také v těchto oblastech může kraj uplatňovat řadu opatření.

Jaký bude příští rok? Budeme volat prezidenta. Snad se povede zvolit člověka stojícího na levici, např. J. Dienstbiera. Snad se podaří vyhnout i současnou zdiskreditovanou a zrádcofskou vládu. Snad v předčasných volbách posílí levice a zejména naše strana. Toto však nestačí si pouze přát, ale je třeba na všech úrovních nutně denně pracovat. Politika nejsou fantasmagorie V. Havla, ale především boj o prosazení určitých zájmů a získání občanů pro tyto zájmy, které musí být jejich zájmy. Proto všem komunistům i všem občanům Plzeňského kraje přeji hezké Vánoce a do roku 2013 zejména zdraví, optimismus, zájem o veřejné dění a prosazování svých zájmů.

Ladislav Urban, předseda Krajského výboru KSČM

## Ještě k ustavení koalice ČSSD-KSČM v Plzeňském kraji

Vážené čtenářky a čtenáři, dovoluji mi ještě jednou Vás oslovit po krajských volbách a seznámit Vás s průběhem povolebních vyjednávání i ustavujícího zastupitelstva Plzeňského kraje.

Pro pořádek je nutné si připomenout výsledek voleb z hlediska získaných mandátů zvolených politických subjektů. Vítězem voleb, dle počtu hlasů se stala ODS, která získala 15 mandátů. Těsný výsledek voleb přiřadil druhé místo ČSSD také s 15ti mandáty. Třetí místo obsadila KSČM s 12 mandáty a poslední se do zastupitelstva kraje prosadila TOP 09 se 3 mandáty. Zde si dovoluji ještě jednou poděkovat za voličskou přízeň kandidátce KSČM, čímž jsme získali silný mandát pro povolební vyjednávání.

Vyjednávání zahájila ČSSD bezprostředně po ukončených volbách komunikací se všemi zvolenými subjekty. Povolební situace se velmi zjednodušila prohlášením ODS i TOP 09, že KSČM je pro ně trvale nedemokratickou politickou stranou bez ohledu na výsledek voleb a budoucí spolupráce s námi nepřipadá v úvahu. Vyjednávací tým KSČM byl delegován krajským výborem ve složení předseda krajského výboru RSDr. Ladislav Urban, tajemník krajského výboru RSDr. Václav Vébr, nově zvolená předsedkyně klubu zastupitelů JUDr. Zdeňka Lišková a vedoucí kandidát Ing. Karel Šidlo.

Do vyjednávání jsme vstupovali se zcela jasnou představou dodržet výsledek voleb. Nesmíme prohodit silný mandát pro levicové strany a zejména výsledky úspěšné společné spolupráce mezi vládou ČSSD a KSČM v uplynulém období. Současně zajistit možnost naplnění vlastního volebního programu. K prvnímu setkání došlo již v pondělí po volbách. ČSSD nabízela pokračování tiché podpory KSČM jako v minulém volebním období. My jsme požadovali přímou účast v radě kraje vzhledem k silnějšímu mandátu. K dohodě nedošlo a proto byla stanoviska KSČM a ČSSD předložena stranickým vedením na úrovni kraje. Pokračování vyjednávání bylo dohodnuto ještě ve stejném týdnu. Krajský výbor KSČM dal vyjednávacímu týmu mandát jednat pouze o otevřené koaliční spolupráci ve formátu 4 nebo 3 členů rady a z toho alespoň jednoho náměstka hejtmána. V případě nedohody přejít do opozice. Při dalším jednání jsme se informovali o stanoviscích krajských politických vedení. Během jednání bylo zřejmé, že ČSSD nebyla ochotná přijmout návrhy ODS a trvala na tom zachovat si pozici hejtmána i vliv v radě. Rovněž neprojevila ochotu uzavřít spolupráci s jinými subjekty než s KSČM. Rozhodujícími fakty byla blízkost volebních programů i dobré zkušenosti ze spolupráce s našimi zastupiteli v minulosti. Společně se podařilo naplnit většinu bodů našich volebních programů. Naše postoje se začaly postupně přibližovat k otevřené spolupráci. Jednání jsme opouštěli s možností otevřené spolupráce, ale bez akceptování počtu našich členů rady kraje. Současně jsme dohodli termín ukončení vyjednávání tak, aby bylo možné zrealizovat ustavující zastu-



pitelstvo v pondělí 5.12.2012. Opět byly vyzvány krajské stranické orgány ke spolupráci s vyjednávacími týmy a k posunutí stanovisek směrem k vyjednání dohody.

Do tohoto období zasáhlo podání stížnosti na průběh voleb u správního soudu. Z tohoto důvodu se intenzita vyjednávání snížila. Během dalších kontaktů mezi členy vyjednávacích týmů jsme dospěli k přípravě koaliční smlouvy, která nastavila podmínky k otevřené spolupráci mezi ČSSD a KSČM v Plzeňském kraji.

Okamžitě po zveřejnění usnesení správního soudu, který stížnost zamítl, byl stanoven termín ustavujícího zastupitelstva na 19.11.2011. Podpis koaliční dohody nám umožnil obsadit pozice náměstka hejtmána pro oblast investic a majetku a radního pro oblast životního prostředí a zemědělství. Současně jsme získali také předsedu výboru pro veřejné zakázky. Ve všech výborech zastupitelstva kraje, výboru regionální rady ROP Jihozápad a komisích rady kraje je uplatněn princip poměrného zastoupení s rozhodující většinou koaličních partnerů.

Povolební vyjednávání i průběh ustavujícího zastupitelstva považuji za velmi úspěšné vykročení KSČM k převzetí odpovědnosti za správu Plzeňského kraje. Jsem přesvědčen, že zastupitelé za KSČM zvládnou úspěšně výkon všech funkcí, které byly vyjednány a potvrzeny koaliční smlouvou. Zcela určitě se nám podaří naplnit volební program, který se plně promítne do programového prohlášení rady Plzeňského kraje a které bude předloženo veřejnosti v průběhu měsíce ledna 2013.

Ing. Karel Šidlo, vedoucí kandidát kandidátky KSČM a krajský zastupitel za KSČM, 4.12.2012

## První zasedání Senátu v 9. volebním období

RNDr. Marta Bayerová, senátorka a zastupitelka. 23. 11. 2012

Ve středu 21. 11. 2012 se konalo ustavující zasedání Senátu PČR v 9. období. Po zprávě Mandátového a imunitního výboru o výsledku zkoumání, zda byli jednotliví senátoři řádně zvoleni, následoval slib nových senátorů. Skládali ho do rukou nejmladšího senátora Tomiho Okamury.

Po ustanovení volební komise následovala řada voleb funkcionářů a orgánů Senátu. Předsedou Senátu byl zvolen pan senátor Milan Štěch, místopředsedy pak senátoři Alena Gajdůšková, Zdeněk Škromach a Přemysl Sobotka. Čtvrtý navržený místopředseda Jiří Čunek (Lidovci) neprošel ani druhým kolem, čímž byl značně roztrpčen. Podle zákona a jednacího řádu Senátu bude čtvrtý místopředseda volen na nejbližší další schůzi, což bude 5. 12. 2012. Jestli ovšem půjde senátor Čunek znovu do "boje", zatím nikdo neví.

Dále bylo zvoleno bez problémů dvanáct ověřovatelů Senátu, devět výborů, pět stálých komisí Senátu a stálé delegace Senátu ČR meziparlamentních organizací.

Každé dva roky se volbou vymění třetina Senátu, proto je volební období pro senátory šestileté. Jako senátorka za volební obvod č. 54 Znojmo jsem byla opět zvolena plénem do Výboru pro Územní rozvoj, veřejnou zprávu a životní prostředí a do Stálé komise pro práci Senátu. Znamená to, že budu pokračovat v práci, kterou odvádím již čtyři roky. Můj kolega senátor Václav Homolka (KSČM) z Chomutova, který obhájil senátorský post podruhé, bude pracovat ve Výboru pro



vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice a ve Stálé komisi senátu pro rozvoj venkova.

Svému kolegovi závidím především mnohem úspěšnější výsledek krajských voleb, než byl v našem Jihomoravském kraji. Ústečtí komunisté dovedli svůj volební výsledek zúročit v kraji tak, že právě u nich byl zvolen první komunistický hejtman po roce 1989 - pan Oldřich Bubeníček. Bohužel v Jihomoravském kraji vyjednávání našimi předními funkcionáři vedlo k vytvoření koalice "Lidovců" a Sociálních demokratů. Naštěstí máme alespoň tři uvolněné funkcionáře. Mezi nimi jsou zastupitelé s dlouhodobou zkušeností s prací na kraji a odborníci ve svých profesích - pan Stanislav Navrkal, pan Pavel Březa a pan Ivo Pojezdny.

V jediném kraji ČR, kde zvítězila ODS, se nakonec Sociální demokraté spojili s komunisty do společné "vlády". Je to Plzeňský kraj, kde zvítězil bývalý ministr Pospíšil. Přesto si levicové strany (ČSSD a KSČM) uvědomily, že je spojují stejné volební programy, kterými chtějí rozvíjet svůj region a pomáhat občanům.

Přeji všem zvoleným funkcionářům mnoho odvahy, pevných nervů a sil, aby dokázali, že levice je budoucností naší země.

## Reakce na protesty jihočeských studentů

Právní a morální aspekty "boje proti komunismu"

Jiří Punčochář

V minulých dnech proběhly v médiích zprávy o protestech některých občanů kvůli obsazení postu radní pro oblast školství a kultury v Jihočeském kraji zástupkyní z řad KSČM. Iniciátorem tohoto mediálního humbuku byl středoškolský učitel Martin Rosocha. Ke svému politickému zviditelnění tento občan použil zejména své studenty, kteří na jeho popud začali iniciovat akce, jejichž důsledkem mělo být odstoupení této radní. Prostředkem k dosažení tohoto cíle byla mimo jiné petice, pod níž se podepisovali občané sdílející obdobný názor. Osobně odmítám prostředek boje proti opozici v podobě, kdy jsou k němu využíváni studenti, kteří jsou pod vlivem pseudodemokratických hodnot prezentovaných jedním učitelem odhodláni přistupovat ke stávce v rámci vyučování. Tento postup pokládám za nezákonný z důvodu, že škola je dle školského zákona místem, kde je explicitně zakázána jakákoliv politická činnost, a vedle toho i za protiústavní. Následující text je otevřeným dopisem směřovaným tomuto pedagogovi, který zdůvodňuje protiústavnost této vykonstruované akce, pro níž byli využiti studenti.

**Článek 2 Ústavy ČR – Státní moc slouží všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon.**

**Článek 6 Ústavy ČR – Politická rozhodnutí vycházejí z vůle vyjádřené svobodným hlasováním.**

Nechápu z jakého důvodu nehodláte respektovat legální důsledek, který vyplynul z demokratických voleb. Obsazení resortu školství konkrétní radní má oporu ve výsledku voleb, které byly konány demokratickým způsobem. Na vládě kraje se podílí koalice, jejíž výkonná moc se opírá legitimně o ustanovení tohoto článku. Politická rozhodnutí této koalice vychází z vůle většiny, která této koalici dala svůj hlas v těchto volbách.

**Článek 2 Listiny základních práv a svobod – Stát je založen na demokratických hodnotách a nesmí se vázat na výlučnou ideologii.**

Vaše předpojatost však ohrožuje na základě zřetelných pojmových znaků Vaší argumentace právě smysl a účel tohoto bazálního článku Listiny. Stát je založen na demokratických hodnotách – o tom snad nikdo diskuzi nevede. Neexistuje žádný důkaz, že by KSČM, pokud by se dostala k moci, tento předpoklad narušila.

**Ze stanov a programu KSČM nelze dovodit, že by byla nedemokratickou stranou.** Nelze ji tedy na základě žádných objektivních měřítek prohlásit za stranu extremistickou. Extremistickým můžeme označit jedině způsob, jakým prováděla vlastní politiku KSČ v dobách minulých. Avšak ze stávajících důkazů, které se váží ke KSČM, nelze nic takového dovodit. I specializovaný tým právníků při analýze nedoporučil dávat návrh k soudu na zrušení KSČM. Je více než pravděpodobné, že KSČM v rámci našeho právního řádu nepředstavuje nic jiného než standardní demokratickou stranu.

Pouhá obava z toho, že by se KSČM mohla navrátit co do obsahu své politiky ke kořenům bývalé KSČ, nezakládá legitimní důvod odmítat výsledek demokratických voleb a zpochybňovat ho na základě subjektivních pocitů. Pro tato tvrzení není žádný důvod a z hlediska argumentačního bych ho dal na roveň názoru, že i běžná pravicová strana se časem může stát snadno extremistickou. Ano, pane, každá strana se může zpronevěřit svému programu a v období vlády se stát extremistickou, a nejen ta komunistická.

**Argumentovat tím, že má v označení slovo komunistická neznamená, že na tomto pojmovém označení je cokoliv špatného.** Subjekt, jenž se označí za *komunistický*, o sobě tímto výrokem neříká nic jiného, než že se ztotožňuje s některými prvky komunistické ideologie (ne nutně všemi). Ale i kdyby se chtěl označit za subjekt ztotožňující se všemi prvky komunistické ideologie, nebylo by to samo o sobě škodlivé. Na komunistické ideologii není nic a priori vadného, zločinného. Fakt, že určitá forma autoritativního státního zřízení (řekneme diktatury) byla v dějinách řízena komunisty, nezakládá oprávněnost pro tvrzení, že jakýkoliv subjekt (např. fyzická osoba nebo politická strana) označující se za komunistický, je zároveň extremistický nebo zločinný.

Váš argument, že fašismus a komunismus mají mezi sebou rovnítko, je také od základu nesmyslný.

Fašismus je ideologie od počátku zrůdná. Je to systém, který ve své ideologické podstatě počítá s fyzickou likvidací či podmaněním určitých národnostních, náboženských či jiných skupin, na rozdíl od marxismu, který je ve svém filosofickém předobrazu ideologií humanistickou a usiluje o osvobození lidstva jako celku.

Komunismus je forma ideální společnosti. Na této premise není nic zločinného, na rozdíl od fašismu.

Opět podotýkám, že spojovat důsledky komunismu v praxi není možno zaměňovat s jeho ideologií. Proto prosím nemluvte o srovnávání komunistické ideologie s fašismem, jelikož je to opět pojmový nesmysl. Pokud chcete srovnávat, srovnávejte konkrétní důsledky vládnutí určitého komunistického zřízení s fašismem.

Co se týče zmíněného článku 2 Listiny, domnívám se, že právě Vy se ve své angažovanosti vážete na konkrétní ideologii. A to na protiústavní antikomunistickou ideologii, která nemá kromě subjektivních obav a argumentace minulostí

žádné rozumné odůvodnění. Vaše jednání tedy hodnotím jako protiústavní.

Činím tak i z důvodu nerespektování mnou výše uvede-  
ných článků Ústavy ČR. Nerespektujete základní ustanovení,  
na kterých je vystavěn demokratickým způsobem český stát, a  
dokonce nabádáte ostatní k tomu, aby stejně jako Vy Ústavu  
porušovali. Hromadně se snažíte o kolektivní nerespektování  
výsledků demokratických voleb. Snažíte se o zvrácení legi-  
timně a legálně ustanovené vlády kraje, která je sestavena  
Ústavu respektujícím způsobem, kdy kraji vládne taková koa-  
lice, jež vznikla na základě rozhodnutí většiny obyvatel kraje.

Navíc označujete KSČM za nedemokratickou stranu, za  
stranu extremistickou. Tato tvrzení jsou též snadno vyvrati-  
telná, jak jsem ve zkratce nastínil výše v tomto dopise.

Jediné, co mi z vašeho jednání přijde zřetelné, je, že pouze  
nedovedete respektovat výsledek voleb a snažíte se zvrátit za  
každou cenu něco, s čím vnitřně nesouhlasíte. Ale fakt, že s  
něčím, milý pane, nesouhlasíte, Vám nedává oprávnění poru-  
šovat Ústavu ČR a dle mého názoru se dopouštět šíření po-  
plašně zprávy, což je delikt, jehož skutková podstata je upra-  
vena trestním zákoníkem.

**Článek 21 Listiny základních práv a svobod – Občané  
mají právo se podílet na správě věcí veřejných přímo nebo  
volbou svých zástupců.**

K tomu snad už není co dodávat.

*Autor je studentem Právnické fakulty Univerzity Karlovy v  
Praze.*

## **Radní za KSČM Baborová je terčem výhrůžek**

A kdo ji vyhrožuje? Vzhledem k tomu, že proběhla i de-  
monstrace gymnazijních studentů v Budějovicích proti tomu,  
že ji v Krajském zastupitelstvu byl přidělen resort školství,  
tak lze předpokládat, že výhrůžky vycházejí většinou od stu-  
dentů gymnasia. Co ví tito studenti o socialismu, o vládě KSČ  
v letech 1948-1989, co tito mladíci a mladice ví o případných  
křivdách, které napáchal „komunistický režim?“ Ví něco o  
skutečném životě patnácti miliónů občanů, jejichž život vy-  
cházel z období zřudných zločinů nacismu – věrného to dítěte  
minulého i současného kapitalismu? Ví něco o tom, z jakých  
obrovských poválečných poměrů se budoval socialismus? Ví  
něco o skutečném životě lidí té doby. O tom, že právě tehdy  
studenti všech stupňů měli obrovská privilegia a možnosti  
studia? Že především studenti z pracujících vrstev mohli po-  
prvé studovat v gymnasiích a vysokých školách za obrovské  
podpory státu a socialistického systému? Ví něco o tom, kolik  
dnes mladých z dělnických rodin, z rodin jednoho miliónu  
nezaměstnaných může studovat na gymnáziu či na universi-  
tách? Co ví o dnešní mládeži, odkázané na sociální podpoře  
svých rodičů? Zdá se, že neví zhola nic. Ví jen to, co jim na-  
kukali jejich učitelé a učitelky a jednají tak, jak to režírují  
pedagogové, šířící kolem sebe atmosféru antikomunismu a  
nenávisť vůči občanům. Zdá se, že skutečné a objektivní dě-  
jiny jsou jim „španělskou vesnicí“, kterou tvoří jen stránky  
nenávisť.

A co tomu říká hejtman Jihočeského krajského zastupitel-  
stva Jiří Zimola (ČSSD)?

„Výhrůžky a zastrasování politických soupeřů do politiky  
nepatří. Demokracie je přece o respektování názoru druhého,  
byť s nim nemusím souhlasit. Trochu mi vytanula na mysl  
historie, kdy se obdobným způsobem se svými politickými

rivaly ve třicátých letech minulého století vyrovnávali  
v Německu nacisté. Doufám, že se jedná pouze o jednotlivý  
exces“, reagoval na atak čtveřice hejtman.“ (Právo 27. listo-  
padu 2012).

Nejen hejtman J. Zimola, ale i mnozí občané hledají para-  
lelu vystoupení českobudějovických gymnazistů s německou  
minulostí. Pořádání antikomunistických demonstrací,  
v jejichž čele stojí i učitelé gymnázia, nutí k položení otázky,  
kterou vyslovil i čtenář Josef Sedil z Hradce Králové (Právo  
1.prosince 2012), který se ptá: „Jak je možné, že právě učitel-  
ský sbor odmítá výsledky demokratických voleb a organizuje  
protesty, přičemž právě on by měl mládež učit a vychovávat  
demokracii a respektovat demokratické postupy?“

Doufáme, že skutečně jde o „jednotlivý exces“ a že se  
opět nevrací doba německých nacistů z třicátých let 20. stole-  
tí.

## **Plzeňsko má naprosto legitimní vládu**

Jiří Valenta, člen Zastupitelstva statutárního města Plzně

Již v úvodu musím dosvědčit, že v Plzeňském kraji byla  
již i v průběhu uplynulého volebního období kvalitní politická  
reprezentace.

Povolebně vítězní sociální demokraté přebírali v roce 2008,  
podle mého názoru, kraj v té poslední možné chvíli. Za "ti-  
ché", ale velice efektivní podpory KSČM stačili mnohým  
nešvarům z dílny ODS společně, i když na poslední chvíli,  
ještě zamezit. Ať se již jednalo o odhalení eventuálního vyve-  
zení finančních prostředků z prakticky "černého" skoro 600  
milionového účtu, představiteli "modré strany" zpětně vydá-  
vaného za "fond mimorozpočtový - spořicí", či záležitosti a  
kauzy jiné, podobně problematické.

**Zcela symbolickou tečkou závěru osmileté dominance**



**ODS se stalo přidělení dotace z evropských finančních  
toků nemocnici PRIVAMED na zbudování pavilonu jed-  
nodenní chirurgie spoluvlastníkovi lékařského zařízení,  
ale současně i hejtmanovi kraje Petru Zimmermannovi ve  
výši 60 mil. korun.**

Nejen tyto příklady, ale i mnohé další, a zejména katastro-  
fální ekonomická a sociální situace na úrovni státu, přiměla  
však i občany Plzeňského kraje, aby ještě více otevřeli oči a  
ve volbách to i svými hlasy vyjádřili. **To, co je Jiří Pospíši-  
lem - premiérem Nečasem v nedávné době odvolaným pro  
manažerskou neschopnost a snad i pro vazby na regionál-  
ního kmotra, prezentováno jako vítězství pravice v kraji,**



jsou jen hrubá dezinformace, tendenční zkreslování aktuální politické situace nebo v horším případě zhoršení jeho objektivního vnímání reality.

Souhlasit můžeme v tomto ohledu s hejtmanovým staronovým náměstkem a stranickým kolegou Ivo Grunerem, který v průběhu jednání ustavujícího krajského zastupitelstva řekl, že **volební programy obou levicových stran, jsou prakticky totožné**. Měl pravdu a takto zauvažovala i obrovská voličská masa, kterou nakonec vytvořilo 45,8% odevzdáných a platných hlasů pro ČSSD a KSČM. Občané se tedy již nedali ovlivnit "zastydlým antikomunismem", jak panu Pospíšilovi přímo do očí sdělil další z nově zvolených hejtmánových náměstků.

Fakt, že ODS v Plzeňském kraji o 1,6% zvítězila nad ČSSD a o 5,5% nad KSČM tak ve vzájemném souboji "programově propojené levice a účelově spojené pravice", ztratil na relevanci.

Multiplikační efekt egocentricky až nevkusně se vnucující předvolební kampaně a samotná její cena dosahující mnoha milionů korun přinesl v konečném skóre preferenčních hlasů Jiřímu Pospíšilovi individuální úspěch a od toho se poté odvozovala i jeho zbytnělá a médií vytrvale šířená touha po hejtmanském křesle. Jenže toto zdánlivé volební vítězství bylo omezeno pouze a jen úzkými mantinely z hlasů voličů ODS. Na druhé straně voliči obou levicových subjektů neměli tentokrát zvýšenou potřebu udělovat preferenční hlasy a více tak respektovali stanovené pořadí kandidátů. Osvědčili tak nejen svoji podporu politickým programům, ale současně i profesionalitu a vnitrostranickou demokracii aplikovanou při sestavování kandidátních listin.

Jenže, to by nemohla být Občanská "demokratická" strana, aby svobodné rozhodnutí občanů a rozdělení politické moci ve svobodných volbách nechala jen tak být. Hysterické antikomunistické, ale i jinak obsahově demagogické výlevy, plné zkreslování a polopravd, měly při zastupitelském koncipování krajské vlády za svůj cíl na poslední chvíli zvíkat dohodu o povolební spolupráci.

Zastupitelský sbor byl ještě na poslední chvíli usilovně ideologicky tlačěn k revokaci předjednané koaliční smlouvy sociálních demokratů a komunistů. Rozum však zvítězil nad ostrakyzací a skandalizováním strany, která je dnes celé naší společnosti ku prospěchu a není předurčena jen k obohacování elit a tvorbě bezpracnému zisku, jak tomu bývá u nás často u partají napravo od pomyslného politického středu!

Při rozhodujícím hlasování nového zastupitelstva o kádrové podobě jeho rady a návrzích na obsazení postů předsedů jednotlivých výborů zastupitelstva zastupitelé ODS a TOP 09 a StaN z jednacího sálu raději odešli. Nemohli se v tuto chvíli již spoletnout na výpomoc spřízněných sdělovacích prostředků, ani na další nátlakové akce. Takto radikálně oslabení, svůj marný boj vzdali a šli raději poskytovat rozhořčené a zhrzené rozhovory do přísálí.

Občané Plzeňského kraje symbolického odchodu pravice nikterak litovat nemusí! Získali tak zřejmě nejlepší a nejslušnější krajskou vládu, kterou doposud měli. Osobně věřím, že budou s jejím fungováním, ale i s prací celého zastupitelstva v levicové režii, po celé čtyřleté volební období spokojeni!

<http://www.plzenskenovinky.cz/sloupky/plzensko-ma-naprosto-legitimni-vladu/>

## Prohraná bitva. Skutečně?

Milan Valach, 26.11.2012,

<http://www.blisty.cz/art/66285.html>

Rozsáhlý majetkový dar církvi římskokatolické byl odsouhlasen proti vůli většiny občanů rozhodnutím poslanců vládní koalice, z nichž významná část za stranu LIDEM žádné právo činit takové rozhodnutí nemá. Nelze je proto považovat pro občany za závazné. Hlubokou krizi celého politického systému jen zdůraznilo alibistické chování prezidenta Václava Klause, který zákon ani nevetoval, ani nepodepsal, čímž porušil svou úřední povinnost.

Politický systém, jehož představitelé jej vydávají za demokratický, umožňuje přijímat nelegitimní rozhodnutí proti vůli většiny občanů. To je natolik absurdní, že máme plné právo prohlásit, že tato „demokracie“ vůbec žádnou demokracií není. V listopadu 1989 jsme stávkovali za to, abychom konečně mohli o sobě rozhodovat sami a zbavili se diktatury stranických funkcionářů. Nezáleží ovšem na tom, jestli jsou to funkcionáři jedné strany, nebo více stran. Ale bohužel, právě tohoto se nám dostalo.

Tak máme místo svobody jen iluzi svobody. Už nás nezavrhují za politické projevy. Ale to jen proto, že momentálně na nich nezáleží, že neohrožují systém. Můžeme cestovat do zahraničí, ale jen ten, kdo na to má a opět jen proto, že to již pro vládnoucí kapitalismus nepředstavuje žádné nebezpečí. Kapitalismus je u nás i tam.

Pád diktatury KSČ měl být osvobozením od strachu. Ale stále větší počet lidí žije ve strachu ze ztráty zaměstnání, příp. z toho, že žádné zaměstnání ani nezískají. Místo strachu z StB máme strach z exekutorů, kteří přicházejí krátce po tom, co ztratíme práci. Změnila se forma, ale samotný strach zůstal.

Teprve nyní začínáme chápat, že ekonomická moc dává jejím držitelům mnohem větší kontrolu nad našimi životy, než dříve dávala stranickým tajemníkům moc politická.

Ale byl náš strach tak děsivý, kdybychom věděli, že v případě nespravedlivého propuštění, např. za účast na demonstraci či stávce, se za nás ihned postaví všichni ostatní zaměstnanci a půjdou do stávky? Byl by ten strach tak silný, kdyby proti němu stála solidarita všech lidí neprivilegovaných mocí a majetkem? Kdyby do stávky a na demonstrace za nespravedlivě obviněné a propuštěné nešli jen jejich bezprostřední kolegové v práci, ale my všichni v celé zemi? Ano, pak již bychom se bát nemuseli. A to je to hlavní, o co dnes jde – solidarita okrádaných a utiskovaných.

Prvním krokem na cestě k jejímu vytvoření je uvědomění si společných zájmů a společného postavení v tomto sociálním systému.

Proti daru majetku církvi římskokatolické se již počátkem tohoto roku zvedla vlna odporu, a to včetně řady trestních oznámení. V poslední fázi vyzvala na demonstraci 17. 11. 2012 známá aktivistka paní Lenka Procházková k zaslání dopisů prezidentovi požadujících, aby zákon vetoval. Se stejným cílem se rozběhla i e-mailová kampaň Hnutí za přímou demokracií „Napište prezidentovi“ (ZDE). Tato kampaň měla enormní úspěch, jak potvrdil sám prezident: "V posledních dnech jsem dostal zcela bezprecedentní množství dopisů a e-mailů občanů České republiky, v nichž mne žádali, abych zákon vetoval." (ZDE.)

Prezident demokratického státu však přání občanů ignoroval. Na občanech závislý opravdu není. O jiných mocných skupinách již toto ovšem říci nelze.

Co se tedy stane? Církev s autoritářskou a podle mnoha autorů i přímo totalitní ideologií a mocenskou strukturou získá v naší zemi ohromnou moc. Tuto moc ji dá jak majetek, který získá, tak ekonomická závislost mnoha jejích zaměstnanců na těchto v podstatě feudálních držitelích ekonomické moci, jejich církevních zaměstnavatelích. K čemu to tedy vlastně všechno bylo? K čemu ty demonstrace a kampaně, když si nakonec politici udělají to, co oni sami chtějí, a to bez ohledu na vůli občanů?

První odpověď obsahuje již sama tato otázka. Mnoho lidí mělo dosud iluze o podstatě systému, v němž žijeme. Nyní, na základě zkušenosti s církevními restitucemi, ale nejen s nimi, vidí pravdu.

V době, kdy hradní kancelář dostávala stovky a tisíce mailů (viz výše), odpovídal stereotypně kopírovanou odpovědí tajemník pan Jakl, že deset mailů nemůže změnit názor prezidenta. Jinak řečeno, názor lidí nás vůbec nezajímá, uděláme si to, co je pro nás výhodné. Samotný tento vzkaz občanům, odhalující pravou podstatu tohoto lživého systému, stál za to. Je to neocenitelná zkušenost, kterou nyní mají tisíce občanů. Toto není demokracie. Potřebujeme ještě další důkazy?

Kampaň tedy pomohla pro mnohé z nás demaskovat pravou povahu současné moci.

A co jsme se dozvěděli dále? V této tzv. demokracii není rozhodujícím zdrojem moci lid, jak je psáno v naší Ústavě, ale mocenské elity. Ty mohou vůli lidu dosud ignorovat a nic na tom nemohou změnit ani kampaně, ani petice s desítkami tisíc podpisů.

Znamená to tedy, že kampaně a petice jsou zbytečné? Ale vůbec ne. Jen si musíme být vědomi jejich pravého významu. Petice či emailová kampaň s uvedeným počtem odeslaných emailů je forma demonstrace, jinou její podobou je pak shromáždění na ulicích a náměstích. Trojí význam demonstrací jsem se již pokoušel vysvětlit v článku Zločiny vládní koalice.

1) Dát ostatním občanům najevo kolik z nás sdílí rozhodnutí a cíle demonstrujících – demonstranti předvádějí – demonstrují své odhodlání a cíle. Jde tedy o to, aby byli pozvuzeni váhající a zastrašení k účasti a připojení se k demonstrujícím.

2) Demonstrovat – předvést nesouhlas občanů s vládnoucí koalicí.

3) V současné vyhrcoené situaci a ohrožení základních demokratických principů dát veřejně najevo odhodlání většiny společnosti bránit základní ústavní princip, podle něhož je zdrojem veškeré moci ve státě lid.

Nyní dodám čtvrtý:

4) Ve společné aktivitě utvořit z dosud izolovaných, osamělých a proto ohrožených lidí, společenství solidárních lidí bojujících za společné cíle a připravených postavit se jeden za druhého, stejně jako všichni za jednoho.

Druhým krokem k vytvoření solidární společnosti a zbavení se strachu je společné jednání za účelem dosažení společných cílů.

Jestliže my společně posíláme e-maily, dopisy, jestliže se společně scházíme na náměstích a při diskusích, tím vším přetváříme tuto společnost i každý z nás sám sebe, a tím tvoříme základy něčeho lepšího, co si v blízké budoucnosti společně vybojujeme.

Tím vším si musíme projít. Není jiná cesta. Není možné postavit sílu občanské společnosti proti vládnoucí moci tam, kde tato společnost ještě vůbec neexistuje. Bitva byla prohrána, ale mnohem důležitější je, že byla vedena. Skutečnou prohrou by bylo, kdyby vedena nebyla. Ale ona vedena byla a přispěla k uvědomování občanů, k probuzení jejich aktivity. Nyní nebylo ještě možné zvítězit v tomto konkrétním případě. Ale masové zapojení občanů, desítky tisíc podpisů pod požadavek na zamítnutí tohoto zákona (ZDE) a tisíce dopisů prezidentovi, to je velké vítězství v boji za utvoření občanské společnosti, za probuzení občanů české společnosti. A o to jde především. O utvoření tohoto základu pro příští a již vítězné boje.

To je skutečný význam všech těch aktivit. Nikoliv psát pokorné suppliky panstvu, které je s pohrdavým úšklebkem hází do koše. Ale přetvářet sami sebe ze zastrašené a malovně atomizované masy ve společenství hrdých, sebevědomých občanů, vědomých si své nepřekonatelné síly. Sám je každý z nás slabý, společně tvoříme sílu, které není rovno.

A opět mohu připomenout závěr výše citovaného článku:

„Současná vládní koalice se drží u moci nikoliv proto, že je tak mocná, ale proto, že rozhořčení lidí a počet rozhořčených lidí ještě nedosáhl kritickou mez. Jinak řečeno, proto, že občanská opozice ještě není dostatečně mocná. Jakmile však této moci – většinového společenského souhlasu dosáhne – nezbude – s vědomím .... hrozby konfrontace fyzické moci – vládnoucí koalici, než přistoupit na vyjednávání o předčasných volbách. V demokratickém systému končí podobná krizová situace novými volbami. V nedemokratickém násilnou revolucí.“

A jak jsem již napsal dříve v článku Občanská revoluce (ZDE):

„To, co skutečně potřebujeme, není příchod morálně čistých svatých osobností, které nás všechny zachrání. Potřebujeme systém, který by měl silnou sebeočisťující schopnost, v němž by zkorumpovaní a neschopní lidé byli co nejrychleji nahrazováni nezkorumpovanými odborníky sloužícími zájmům veřejnosti. Takovým systémem může být jen demokracie, v níž rozhodující moc mají přímo občané, tj. demokracie přímá.“

Domnívám se, že nestoudné chování vládní koalice i samotného prezidenta v kauze majetkového daru katolické církvi a snahy o obnovení její moci nad touto společností, i ve všech dalších kauzách, ilustrujících sobectví, aroganci a pýchu současné moci, přispělo k poznání této nutnosti. Vládnout si musíme sami a tentokrát již ve skutečně demokratickém systému. Pak teprve můžeme považovat revoluci ze 17. 11. 1989 za završenou. Je již nejvyšší čas tuto práci dokončit.

## **Bída české zahraniční politiky**

Dne 28. listopadu 2012 schválilo Valné shromáždění OSN přijetí Palestiny za nečlenský stát OSN, tedy za pozorovatele, ale s širšími právy než dosud, což pro Palestince znamená uznání de jure i de facto Palestinského státu s hranicemi z r.1967. Pro uznání Palestiny hlasovalo z 193 zastoupených států v OSN 138 pro, mezi nimiž Rusko, Čína, Itálie a Francie, 41 se hlasování zdrželo a jen devět států bylo proti. Kromě USA to byl Izrael, Panama a čtyři tichomořské ostrovní státy – totiž Mikronesie (108 tis. obyvatel), Marshallovy ost-

rovy (59 tisíc), Palau (21 tisíc) a Nauru (9 tisíc) a posléze Česká republika, která se takto ocitla na dně světové diplomacie a zahraniční politiky. Kdo za to může, že ČR je nejvčetnějším vazalem Izraele a USA? Věřím, že většina občanů ČR je pro naplnění sedmdesátileté touhy Palestinců o ustavení svého státu, ale česká vazalská věrchuška, která dnes nemá žádný glejt reprezentovat národ jak uvnitř tak i vně České republiky, bezohledně hazarduje s přáním obyvatel. Česká zahraniční politika zkolabovala již v 90. letech za vlády „monarchy“ Václava Havla, který se stal „slavným“ svou proamerickou a pronatovskou pozicí a výrokem o „humanitárním bombardování“ Jugoslávie, následně pak slepým uznáním Bývalé jugoslávské republiky Makedonie pod politickým zeměpisnými i územním názvem „Republika Makedonia“ ačkoliv většina států ve světě ji uznává pod zkratkou FYROM, a posléze bezhlavým diplomatickým uznáním Kosova a jeho odtržení od Srbska, ačkoliv většina členů Evropské unie (a většina států ve světě) Kosovo neuznala.

Česká diplomacie tak sáhla na dno svých negativních činů, když jedná proti vůli většiny občanů. A jak asi bude vypadat budoucí zahraniční politika ČR? Předčasné parlamentní volby či volby v řádném termínu mohou napravit tuto pokřivenou diplomacii, presidentské volby však, soudě podle kandidátů, mohou zahraniční politiku zase zmrazit, neboť nadějní aktéři veřejně ve svých prohlášeních prosazují v zájmu „upevnění bezpečnosti“ Izraele „humanitární bombardování“ tentokrát Iránu nebo jsou přímo pupeční šňůrou s židovskou vírou svázáni. O důsledcích „humanitárního bombardování“ za účelem zavedení „demokracie a humanismu“ jsme se již přesvědčili také v Iráku a Afghánistánu s tragickými výsledky pro tamní civilní obyvatelstvo.

Důvod, uváděný ministrem zahraničí, že Palestinci získají víc jednáním s Izraelci, než jednostranným vyhlášením samostatnosti je tak absurdní, že kouká jako sláma z bot, neboť Palestinci jednají s Izraelci o samostatnost již více jak sedmdesát let, ale jednání nevedla k ničemu, spíše Izraelci jen těžili z oddalování a vytrvale osidlují palestinská území novými a novými židovskými osadami. A česká diplomacie této novodobé okupaci palestinského území jen napomáhá. (Cis)

**Čtení zábavné pro „lid sprostný“ výhradně pro dny vánoční a novoroční**

**„Kapitalistické platy a odměny a socialistický jídelníček“**

**Socialistický jídelníček restaurace IV. cenové skupiny Lidového domu v Rokycanech z r. 1987 a kapitalistický jídelníček z vládní jídelny, „kde jsou ceny srovnatelné s těmi za komunistů. Kuřecí vývar za 9 korun, kuře na paprice za dvacku.“**

**A ještě něco z r. 1578**

Podle jídelníčku vlády se ve vládní jídelně prodává jídlo za socialistické ceny a s kapitalistickými příjmy vládních činitelů a úředníků. Podle dalších zpráv však ceny parlamentní jídelny a jiných podobných jídel jsou ještě nižší (jak např. uvedla i TV Nova ve večerních zprávách 4.12.2012).

A když už jsme u toho „bužírování v Česku“, vraťme se o několik století zpátky do minulosti a podívejme se, jaké škody

napáchala svatba Viléma z Rožmberka, která proběhla od 27. ledna do 1. února 1578 v Českém Krumlově, kdy si Vilém Rožmberk bral svou třetí manželku Annu Marii, markraběnku Bádenskou. Kroniky doby píší, že „mocný velmož zaskvěl se bohatstvím a nádherou, štědrostí a hostinností tak, že ještě pozdní potomci vypravovali si o tom, co za dnů těch na rožmberském Krumlově se dalo.“

I další vypravování přenecháme kronikářům a historikům, kteří věrně popsali tuto nevídanou událost:

„... Dějepisec rodu Rožmberského Václav Břežan zaznamenal nám, mnoho-li spotřebováno, což tuto slovy kronikáře Beckovského uvádíme:

„Jelenův a laní přivezeno bylo 40 kusův, srncův 50, naloženého masa zvířecího soudkův 50, divokých vepřů 20, zajícův 2139, bažantův 250, dropův neb divokých slepic 4, tetřevův 30, koroptví 1050, kvíčal, drozdův, dlaskův, divokých holubů a jiného ptactva drobného 20.688, volův krmných 150, krav krmných 15, telat ročních 20, telat menších pěti až šesti-nedělních 526, jelit 1526, vepřův domácích krmných 150, skopcův tučných 450, jitrnic 456, klobás 526, beránekův 395, prasat 504, volův uzených 20, skopcův uzených 40, pávův 350, husí krmných 2.656, kaprův živých lesknutých 18.120, štik větších i menších 10.209, parem 95, pstruhův 6.380, rozličných jiných ryb 3.400, rakův 3.200 kop (jedna kopa rovnala se 60 kusů), vokounův velkých hlavních 150, vokounův obyčejných menších 350, lipanův 200, zamlinkův (línů) 890, mníkův 350, hajníkův neb okatic (mihule) uzených 2.309, kaprův uzených 1.072, pstruhův uzených 2.300, vokounův uzených 956, štik uzených 450, štokfišů (hňupův) 350, platejsův 1.000, okatic neb hajníkův čerstvých 675, mřenův 300 žejdlíků, herinkův uzených 530, herinkův na větru sušených 250, vyziny 4, slaných herinkův 4 tuny, vajec 30.947 neb 515 kop 47 kusův, másla přepouštěného 85 centýřův, másla nového 7 centýřův, sádla 28 centýřův, medu 15 centýřův, vosku 13 centýřův, sýra 2 centýře, loje 50 centýřův, svíček 547 kop, ovsa pro hostinské koně 3.703 a půl strychů. Vína uherského, tyrolského, rakouského a rýnského vyšlo 1.100 věder, vína kreténského (kmetského), cyprského (kyperského) a španělského 40 tun.

Piva ječeného i pšeničného 909 sudy. Žita na chleby 490 strychův.

Byloť na slavné svatbě této vedle hojnosti hostů zvaných i valný počet nezvaných, neboť pan Vilém „vynikal štědou dobročinností, pomáhaje zvláště lidu chudému a vzornou lidumilností polehčuje poddaným, kde jen možno bylo.“

Což divu, že národ český dlouho vzpomínal na pány z Růže a že nejedná pěkná pověst o slavném rodu tomto dochovala se v ústech českého lidu podnes“, končí historik, profesor Josef Lacina.<sup>1</sup>

Závěrem by obyčejný člověk řekl, že na této svatbě snědli svatebčané na padesát let dopředu veškerou zvěřinu, ryb a ptactvo království Českého a vypili vína a piva tolik, že by jim záviděli i mnozí dnešní pivapitele-rekordmani.

Byť se zdůrazňuje, že Vilém vynikal vzornou dobročinností vůči svým poddaným, lze s jistotou říci, že tímto pohádkovým množstvím potravin všeho druhu by se nakrmili veškerí poddaní království Českého za několik let.

<sup>1</sup> Josef Lacina, Kronika česká, díl III/1, str. 416-418, Praha, tiskem a nákladem Edv. Beauforta, 1896



## Předkrmy:

10ogr Salám turistický trvenlivý, okurka.....	8.40
10ogr Salám gothajský a cibulí a octem.....	4.-
10ogr omáčky s hořčicí / dle váhy /.....	3.90
10ogr Zapečený salám s vejci, okurka.....	8.10
2 ks Míchaná vejce po italsku.....	4.70
5ogr Sardelová očka v oleji.....	14.70

## Polévky:

Drátková - přesnídávková.....	2.10
Hovězí a ryží s bráskem.....	1.10

## Hotová jídla:

10ogr Hovězí maso vařené, brambor ms, velká obloha.....	12.60
10ogr Přírodní hovězí pečené, brambor.....	10.70
10ogr Španělský ptáček, ryže.....	12.60
10ogr Maďarský guláš, houskový knedlík/K/.....	6.20
10ogr Vepřová krkovička pečená, salí 15ogr, houskový knedlík/K/.....	9.60
10ogr Vepřová krkovička pečená, brambor, okurka.....	8.70
10ogr Uzený bůček vařený, čočka, okurka.....	7.60
5ogr Bramborové knedlíky plněné uzeným masem, zelí 15ogr.....	5.90
10ogr Telecí játra špikovaná, houskový knedlík/K/.....	9.80

## Bezmasá jídla:

30ogr Čočka se zeleným vejcem, okurka.....	7.30
15ogr Zeleninové lečo s vejci, brambor ms.....	8.60
24ogr Knedlíky s vejci, paprikový salát.....	6.80
10ogr Omeleta se zavařeninou.....	4.30

## Jídla na objednávku / 20. minut /

10ogr Přírodní vepřový řízek, brambor, kompot višně.....	15.30
10ogr Sražené vepřové ražničky, bramborové hranolky.....	15.60
10ogr Smažený vepřový řízek, brambor ms, okurka.....	14.60
15ogr Anglická telecí játra, hranolky, velká obloha.....	18.10
10ogr Smažená telecí játra, hranolky, lušický salát.....	14.10

16ogr houskový knedlík/K/.....	1.10	15ogr zelí.....	1.80
20ogr vařené brambory ms.....	1.10	15ogr ryže.....	1.50
15ogr bramborové hranolky.....	2.90	5ogr okurka.....	
15ogr paprikový salát.....	2.10	15ogr kompot višně.....	
15ogr lušický salát.....	2.10	velká obloha.....	

SPOTŘEBNÍ DROŽKY

JÍDLA PŘIPRAVIL KUCHAŘ S. Kásová Soňa

CENY PŘEKONTROLOVAL ODPOVĚDNÝ VEDOUCÍ S. Vršecký Petr

Z. 2007/1 - Sada porce - 1/100 - 500

12.12.2012

Přicházejí k nám další vánoční svátky. Dnešní český lid, byť žije v době široké demokracie a bezmezného bohatství, nacházejícího se v četných hyper a supermarketech i jiných přečetných obchodech, se musí pořádně uskovnit i o vánočních, zejména lid nezaměstnaný, lid bez přístřeší (tedy bezdomovci) i lid jinak vrchností sužovaný a utiskovaný. Dozvěděli jsme se z publikovaných jídelníčků jak lidé žili za socialismu, poté v období restaurovaného dnešního kapitalismu, ale i za feudalismu. Jaký bude pro tento pracující lid blízký či vzdálený zítřek? Toť otázka. (Připravil Petros Cironis).

Citujeme

## Okamura: Komunismus - nejdemokratičtější systém

Kandidát na prezidenta Tomio Okamura označil komunismus za nejdemokratičtější systém, který svět poznal.

21. listopad 2012 - 15:45

Na svém blogu na iDNES.cz napsal, že od politiků líceměrné, když v kampaních straší komunisty.

Strana se podle něj dostatečně distancovala od předlistopadového režimu. "Stačí se mrknout na web KSČM, a kdo chce, tak rychle příslušná usnesení najde. Komunisté se v nich nejen omlouvají všem obětem represí KSČ, ale také se od jakéhokoli násilí a diktatury distancují," uvedl.

Naopak jsou to podle něj pravicové strany, které se neomluví za zločiny spáchané jménem jejich ideologií nebo jménem demokracie. "Zločiny USA ve Vietnamu snesou srovnání s jakýmkoli diktátorským režimem," doplnil Okamura.

Listy z Rokycan. Měsíčník OV KSČM v Rokycanech. Řídí redakční rada. Adresa redakce: OV KSČM Rokycany, Na Husinci 477, 337 01 Rokycany, telefon: 371722 745, „Listy“ na webu: <http://rokycany.kscm.cz>, mail: [listy.rokycany@kscm.cz](mailto:listy.rokycany@kscm.cz), internet: [www.kscm.plzen.cz](http://www.kscm.plzen.cz), celostátní: [www.kscm.cz](http://www.kscm.cz), Haló noviny: [www.halonoviny.cz](http://www.halonoviny.cz), Haló rádio: [www.radiohalo.cz](http://www.radiohalo.cz), „Listy“ lze objednat osobně, e-mailem, písemně nebo telefonicky v redakci. Toto číslo bylo vydáno 12.12.2012

28. 3. 2011 — 1. 4. 2011

28.3.2011	Pondělí	Kufecí vývar s masem, zeleninou a nudlemi	9.-
	150g	Smažená vepřová krkovička s vařeným bramborem a kyselou okurkou	20.-
	150g	Soté stroganoff s rýží	28.-
	250g	Řecký salát s černými olivami	16.-
29.3.2011	Úterý	Porkový krém s maslovou housličkou	4.-
	150g	Grilovaný pangasius s omáčkou z modrého sýra, pažitkový brambor	17.-
	150g	Vařený hovězí válek s křenovou omáčkou a houskovým knedlíkem	25.-
		Americký salát Coleslaw	16.-
30.3.2011	Středa	Hovězí vývar s játrovými knedlíčky	7.-
	150g	Vídeňská roštěná, zelené fazolky, opečený brambor	28.-
	150g	Kufecí panév wok s paprikovou rýží	25.-
		Špenátové lasagne	31.-
31.3.2011	Čtvrtek	Krkonosská kulajda	4.-
	150g	Vepřový kotlet, mexické fazole, bramborové rosti	28.-
	250g	Kufecí na paprice s těstovinou	20.-
		Fazolový salát s paprikovou klobásou	18.-
1.4.2011	Pátek	Uzená polévka s masem a kroupami	7.-
	150g	Pšeničná tortilla plněná masovou směsí, na listových salátech	25.-
	150g	Hovězí maso na zeleném pepři, se šťouchaným bramborem	25.-
	150g	Vídeňský bramborový salát s kokejovými řízečky	16.-
Moučník	1	Marlenka	25.-

Dva jídelníčky: Vlevo socialistický z obyčejné restaurace SD Jednota Rokycany IV. třídy z r. 1987 a jídelníček z vládní jídelny z roku 2011. Cenové rozdíly jsou téměř shodné.

ra. Na jeho tvrzení okamžitě reagoval například předseda ČSSD Bohuslav Sobotka.

"Komunisté mají zkrátka divné prezidentské kandidáty. Nejprve zvolí na hrad pravicového Václava Klause, pak kandidují eurofobní Bobošíkovou a nyní komunista Okamura," napsal na svém facebooku.

"Myslím, že voliči ve Zlínském kraji musí mít velkou radost z toho, jak čilého propagátora komunismu to poslali do Senátu. Stejně veselo bude v senátním lidoveckém klubu, kam Okamura vstoupil když zjistil, že komunisté na vlastní klub v Senátu nemají sílu. Označovat komunismus za nejdemokratičtější systém může jen někdo, kdo neví nic ani o komunismu, ani o historii. Komunismus vždycky skončil popravami, totalitou jedné státostrany, státním kapitalismem a nakonec sociálním a hospodářským úpadkem," uzavřel šéf ČSSD.

<http://www.prvnizpravy.cz/zpravy/z-domova/okamura-komunismus---nejdemokratictejsi-system/>

## Z jednání členské schůze ZO KSČM v Hrádku

Dne 27. listopadu 2012 se konala členská schůze ZO KSČM v Hrádku, na níž byl přítomen i pracovník ÚV KSČM s. V. Sedláček. Jeho vystoupení směřovalo do problematiky afrických zemí. Evropské unie a dalších. Zazněly informace, které český tisk a televize nezveřejňují.

V závěru byla projednána místní problematika s pozváním na prosincové zasedání místního zastupitelstva. Na úplném závěru poděkoval s. Veselý přítomným za jejich práci a popřál příjemné svátky.